

Elisa Morgan löysi nelikymppisenä elämäntehtävänsä: hän haluaa olla kuoleman taidon valmentaja.

SUSANNA LEHMUSKOSKI TEKSTI /
FABIAN BJÖRK KUVAT

– Kuolemaa pelätään siksi, että sen joutuu kohtaamaan yksin tai siihen liittyy fyysisen tuskan kammaa, Elisa Morgan arvelee.

Kuka?

Elisa Morgan, 47
Teologian kandidaatti ja life coach. Tekee Helsingin yliopistossa pro gradu -työtä elämän ja kuoleman välisen alueen symboleista.
Opiskelee filosofiaa ja estetiikkaa.
Rahoittaa opintonsa tekemällä työvuoroja hotelliravintolassa.

”

HALUAN VALMENTAA HYVÄÄN KUOLEMAAN

S

ynnyin pienessä kylässä kaukana Leningradista. Lääkäri-isäni teki väitöskirjaa syövästä ja halusi asua keskellä metsää, jotta saisi työrauhan. Kun olin yhdeksänkuinen, väitöstyö valmistui. Muutimme Leningradiin. Nevski Prospekt näytti valtavalta ja ihmeelliseltä. Minulla on vahvoja muistikuvia siitä, miten juoksimme balettiin läpi valkoisen kaupungin.

Minulla on aina ollut oma elämäni ja omat menoni. Kun en ollut koulussa, olin matematiikkakerhossa tai vapaa-ajan musiikkikoulussa. Soitin pianoa joka päivä kuusivuotiaasta 16-vuoti-

aaksi. Kun valmistun maisteriksi, ostan itselleni taas pianon.

Kun kotimaa katoaa

Pyrin Leningradin yliopistoon opiskelemaan filosofiaa, mutta en päässyt. Meinin töihin. Käänsin tekstejä englannista venäjään. Töissä tapasin suomalaisen miehen. Kun hänen työnsä Neuvostoliitossa päättyi, muutimme Kaakkois-Suomeen 1990, kahden vuoden seurustelun jälkeen. Saimme kaksi lasta.

Jälkeenpäin kuulin, että Suomessa alkoi syvä lama. En tiennyt siitä mitään, sillä keskityin kotiin, lapsiin ja suomen opiskeluun.

Rajan takana perheeni säästöt pankissa nollaantuivat. Olen nähnyt kokonaisen yhteiskunnan romahtavan. Sen jälkeen ei helposti joudu sokkiin minkään vuoksi.

Liian vähän rakkautta

Opiskelin hotelli- ja ravintola-alan tutkinnon. Avioeron jälkeen muutin

– OLEN NÄHNYT KOKONAISEN YHTEISKUNNAN ROMAHTAVAN.

– HYVÄÄN KUOLEMAAN, KUULUU, ETTÄ IHMINEN ELÄÄ ARVOKKAASTI VIIMEISEEN HENGENVETOOON SAAKKA.

– Kuoleva ihminen haluaa tuntea turvallisuutta ja rakkautta, Elisa Morgan sanoo.

3 x arvokas elämämme

NUORUUTTA palvova kulttuurimme on kummallinen. Luonto toimii vanhenemisen logiikalla. Olisi luonnotonta olla vanhenematta.

SANAT eivät välttämättä merkitse mitään. Puhe on helppoa. Elämänarvoni ilmenevät teoissa enemmän kuin sanoissa.

ELÄMÄNI tärkein ajatus on Äiti Teresalta: – Tässä elämässä emme voi tehdä suuria asioita. Voimme tehdä pieniä asioita suurella rakkaudella.

Helsinkiin ja tein keikkatöitä ravintoloissa. Vanhempani kävivät Pietarista hoitamassa lapsia. Elämä oli monta vuotta työvuoroja ja lastenhoitoa.

Lasten ollessa murrosiässä mursin jalkani jäällä ja jouduin lepoon kolmeksi kuukaudeksi. Oli aikaa ajatella. Huomasin, miten rutinoitunutta ja ilotonta elämästäni oli tullut.

Kun paranin, kävelin ystävättäreni kanssa Espanjassa ja Ranskassa kuuluisan Pyhän Jaakobin pyhiinvaellusreitillä, 750 kilometriä. Sain ätäisyttä elämäni ja aloin kaivata suurta muutosta. Rakkautta ei ollut minussa eikä ympärilläni.

Keräsin kuolevia kaduilta

Mietin, kuka on hyvä ihminen. Näin päädyin vapaaehtoistöihin Äiti Teresan Kalighat-saattokotiin Intiaan vuodeksi kaksi kertaa. Keräsimme kuolevia kaduilta. Ruokimme, kylvetimme ja valvoimme vuoteiden äärellä. Kenenkään ei tarvinnut kuolla yksin.

Kalkutan kurjuuden äärettömyyttä on vaikea käsittää täällä, missä värit ja hajut ovat mietoja. Ihmisellä saattaa olla lepra, hän on kuolemaisillaan ja koska hänet on hylätty kadulle, hän jää auton alle.

Oikeassa paikassa yliopistossa

Intian jälkeen rahat olivat lopussa eikä minulla ollut kotia Helsingissä. Istutin Savossa metsää. Sitten aloitin teologian opinnot Helsingin avoimessa yliopistossa. Palasin Helsinkiin, kun sain työpaikan Heseva-kodista, jossa hoidin muistisairaita vanhuksia. Sain myös vihdoon ruveta opiskelemaan filosofiaa. Sielunhoidon kurssien ansiosta pää-

dyin life coach -koulutukseen. Oivalsin, että tehtäväni ei ole olla elämän taidon valmentaja, sillä hyviä on jo paljon. Minusta tulee kuoleman taidon valmentaja. Kuolemisessakin on kysymys elämästä, sen loppuajasta.

Kiinnostuin kuolemasta jo Intiassa, koska länsimaissa se kielletään ja siivotaan näkyvistä. Kuolema on piilotettu ja laitostettu. Kuitenkin kaikkien, uskovien ja uskonottomien, pitäisi tulla sinuiksi sen kanssa.

Valmiiksi ajateltu kuolema

Viime syksynä kävin yrittäjäkurssin. Kun saan graduni valmiiksi, perustan kuoleman valmennukseen keskittyvän yrityksen.

Haluan auttaa asiakkaitani kohtaamaan kuoleman. Suomessa on paljon kaltaisiani ihmisiä: yksin asuvia, jotka eivät tiedä, mihin heidät haudattaisiin ja millaisin menoin.

Käytännön avun lisäksi kuljen tarvittaessa rinnalla kohti kuoleman hetkeä. Tarjoan keskusteluapua, taideterapiaa ja käytän kaikkea, mitä tiedän ihmisyydestä, ruumiista, sielusta, uskonnoista ja filosofioista.

Kuolemaa pelätään joko siksi, että sen joutuu kohtaamaan yksin tai siksi, että siihen liittyy fyysisen tuskan kammoa. Elämän ja kuoleman välimaasto on pelottava ja hämärä alue, josta on vaikea puhua.

Kuoleva ihminen haluaa tuntea turvallisuutta ja rakkautta. Hyvään kuolemaan on valmistauduttu. Siihen kuuluu, että ihminen elää arvokkaasti ja täysipainoisesti viimeiseen hengenvetoon saakka. •